

der eksproprieres ikke blot det til selve Havnen fornødne Areal af ca. 20 Tdr. Land, men endvidere et Grundstykke paa indtil 100 Tdr. Land af de omliggende Jorder, saaledes at *det forventede Udbytte af Stigningen* i dette Grundstykkets Værdi deles mellem Statskassen og Havnens Ejere — for sidstnævntes Vedkommende dog ikke udover det Beløb, der, bortset fra Statskassens Bidrag, er ydet til Anlægget.

Flertallet bemærker herom, at det ikke kan finde det rigtigt eller paakrævet af Almenvellet at ekspropriere Jord i det Øjemed at tilegne det offentlige dennes mulige Værdistigning, og *Flertallet* vilde derfor have været tilbøjeligt til at stille Ændringsforslag om at lade Anmærkningen udgaa. Men da *Flertallet* er blevet oplyst om, at Ejerne selv ønske, at Jorden overtages af det offentlige, og da det herefter maa antages, at Ekspropriation i dette særlige Tilfælde ikke krænker Ejernes berettigede Interesser, finder *Flertallet* at kunne lade *Anmærkningen passere*. Det forudsættes dog herved tillige, at Statskassens Udgift til Erhvervelsen kun vil blive ubetydelig.

Paa samme § 26 II. B. findes under *Nr. 10* en Bevilling, stor 127,000 Kr., til Tilvejebringelse af et nyt Udløb fra Ringkøbing Fjord ved „*Hvide Sande*“ paa Holmslands Klit. Det af Ministeren herom stillede Forslag fremkom først i Skrivelse af 28. Februar d. A. til Folketingets Finansudvalg. Denne Skrivelse indeholder ingen nærmere Begrundelse af Forslaget, men dette har, som bekendt, været Genstand for en meget skarp Kritik i Folketinget. For flere Medlemmer af *Flertallet* stiller det sig ikke alene som tvivlsomt, om den foreslaaede Udgift vil være til nogen Nytte, men endog som forbunden med Risiko at skride til denne Udgravning. Der har derfor været stærk Stemning for at stille Forslag om at lade Posten udgaa. Men naar *Flertallet* efter Omstændighederne ikke stiller Forslag herom, sker det kun *under den udtrykke-*

lige Forudsætning, at der derved intet som helst præjudiceres med Hensyn til yderligere Udgifter i Henseende til dette Foretagende, samt at Forslag af denne Natur fremtidig ikke fremsættes paa Finansloven, men gøres til Genstand for selvstændigt Lovforslag.

Ogsaa med Hensyn til *Post 16* i samme Afsnit af Lovforslaget — Tilskud til Ombygning og Udvidelse af *Sæby Havn*, indtil 172,500 Kr. — gøre lignende Betragtninger sig gældende hos *Flertallet*, for saavidt som denne Bevilling først er bragt i Forslag ved Ministeriets Skrivelse af 5. f. M. og ingenlunde oplyst paa en fyldestgørende Maade. *Flertallet* nærer desuden Tvivl om, at Nyttens af de tilsigtede Foretagender staar i rimeligt Forhold til den Bekostning, de medføre.

Fra *Flertallets* Side er det Gang paa Gang fremhævet, at der levnes Landstinget alt for ringe Tid til at behandle Finanslovsforslaget, uden at der fra Folketingets Side er taget Hensyn hertil. En medvirkende Grund til, at Finanslovsforslaget sendes saa sent til Landstinget, er det uden Tvivl, at der under Finanslovbehandlingen i Folketinget tages ny Bevillingsforslag op til Drøftelse lige indtil det yderste Øjeblik. *Flertallet* finder sig foranlediget til udtale, at Ændringsforslag paa Finansloven, som angaa Iværksættelsen af større Foretagender og først fremsættes ved 3die Behandling i Folketinget, ikke kunne ventes vedtagne i Landstinget, medmindre de maa anses for at være af saa stor Betydning, at vedkommende Sag ikke bør opses, og de tillige ere tilstrækkelig oplyste. Med disse Bemærkninger og Forbehold indstiller *Flertallet* Lovforslaget til Vedtagelse.

Medunderskrevne *la Cour* havde ønsket ved at stille Ændringsforslag at søge fjernet paa Finansloven de 4 i *Flertallets* Betænkning nævnte Poster, men da der i Udvalget ikke kunde faas Medforslagstillere, ansaa han det for unyttigt selv at fremsætte saadanne.